

házaatás ünnepélyes külsőségek között folyt le és két napig tartott. Első napon (ápr. 19-én) a „Makrancos hölgy” került színre. Váradi Antal prólógusát Jászai Mari mondta el. Második napon (ápr. 20-án) Gárdonyi Géza „Falusi verebek” c. darabját játszották. Az ünnepi előadásokban részt vettek Ligeti Juliska és Dezső József, a Nemzeti Színház művészei. Az ünnepi bizottság élén Bugyi Antal h. polgármester állott, a ki a szentesi színháznak mindig lelkes pártfogója volt. Dr. Farkas társulata 1910 szept. 1-én újra bevonult Szentesre; 1912 szept. 21-én Krémer Sándor nyitja meg a szezont. Ismertebb tagok voltak: Dezséri Emma, Bánhidya Ilona, Novák Mariska, Kallós József, Földes Mihály, Margittay Gyula, stb. — 1913 márc. havában a bizottság a színházat Nádassy Józsefnek adta bérbe, ki ez év szept. 20-án kezdte meg előadásait, őszre pedig Krémer Sándor keresi fel a várost. — 1916 aug.-szept. havában Szendrey Mihály aradi társulata, hódmezővásárhelyi nyári szezona idején, kéthetenként átrándult játszani Szentesre. 1917 szept. havában Heltai Hugó volt itt az igazgató. Jobb tagok voltak: Dalnoki Tessa, Dóri Tusi, Szabó Mili, H. Zombori Ilonka, Bártfai Irma, Péterfi Iván, Érczkövi László, Szántó Imre, Halmai Sándor, Huzella Irén, B. Utasi Ida, Svéda Juliska, Pesti Kálmán, Teleky Cornél, B. Kovács Andor és Halmafi Mihály karnagy. 1918 okt. 26-án Mariházy Miklós társulata befejezte a szezont. Ujabbán itt jártak: Kiss Árpád és Alapi Nándor igazgatók. A hatóság ingyen adja a színház-termet, vigalmi-adót nem fizet a társulat. A színházba elfér közel 500 ember.

Szentesy Vilma, (Prószné), énekesnő, sz. 1854 aug. 20-án, Nagyváradon, megh. 1927 márc. 18-án, Budapesten, az Erzsébet-szegényházban. — Aradon, az új színháznál kezdte a pályát, 1874-ben, mint énekesnő és bár egy tifusz-betegségből kifolyólag megsebesült, mégis istenáldotta tehetségével, gyönyörű hangjával a vidéki színház legünnepeltebb primadonnái közé emelkedett. Félév múlva Krecsányi Ignác szerződtette. Járt vele Miskolcon, Egerben, Szentesen, —

majd egyéb társulattal megfordult: Szegeden, Kassán, Szabadkán, Kolozsvárott, ahol 1887 aug. havában férjhez ment Tauffer Endre földbirtokoshoz, miután első férjétől, Rónaszéki Gusztávtól (L. o.) elvált. — 1888 szept. havában visszavonult, de már 1890 ápr. havában újra visszatér és Debrecenbe szerződik. 1892 aug. havában a Budai Színkörben működik. 1913 jul. 1-én nyugalomba ment és Szentendrén telepedett le, majd 1924 máj. havában a budapesti szegényház ápolottjai közé vétette fel magát.

Szentgyörgyi István, a mai magyar színészet veterán hőse, 1842 február 20-án született Diósjenőn (Nógrád megyében), hol apja községi jegyző volt. Családi hagyományuk szerint egyik őstük az utolsó árpádházi királynak, III. Endrének udvari bolondja volt. Szentgyörgyi István — nagyapja példájára — református papnak készült Debrecenben, de 19 éves korában — 1861-ben — színésznek állt: Latabár Endre szintársulatába, Kassán. Első föllépése a „Szigetvári vértanúk”-ban volt, Nahnumanzáde imám szerepében, mikor is a később szintén kolozsvári híres színész, E. Kovács Gyula készítette el fiatal új pályatársa maszkját. 1867-ben a budai népszínházhoz került Szentgyörgyi, s innét szerződött el 1870-ben Kolozsvárra, hol Szigeti Józsefnek „Csizmadia mint kísértet” című népszínművében mutatkozott be, mint Sass István uram, mely egyik kedves szerepe volt. Azóta hatvanegy éve — állandóan tagja a kolozsvári színháznak, honnét ismételve hívták Budapestre, de ő nem akarta hűtlenül elhagyni azt a közönséget, mely őt mindmáig annyira szereti és dédelgeti. Szentgyörgyit — akár csak Szigeti Józsefet, kivel méltán állítható párhuzamba — a legkiválóbb magyar színészek közé emelte kedélyének mélysége, humorának melegsége, játékának szinte csodálatos természetessége. Ő is játszott Shakespeare-szerepeket. — „Menenius Agrippa”-t, „Falsaffa”-t, nem is csak IV. „Henrik”-ben, hanem a „Windsori vig nők”-ben is, és „Kent” grófot, — de adta „Jagot”-t, „Shylock”-ot, „Wolseley” bíbornokot, „Cymbeline”-t, „Apeautus”-t (Athéni